

„...én választottalak titeket és arra rendelvelek, hogy munkátokkal gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt. ... Ez az én parancsom: Szeressétek egymást!”

A János által lejegyzett mondatok az Evangélium legismertebb idézetei közé tartoznak. A keresztény kultúrkörhöz tartozók többsége valószínűleg minden szavát hibátlanul tudja idézni. Ki ezt, ki azt hangsúlyozza, mégis talán a legnépszerűbb, a leggyakrabban hallott mondat ez: „*Akkor mindent megad nektek az Atya, amit a nevemben kértek tőle*”. Gyakran hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy ez a jézusi ígéret súlyos feltételekhez kötött.

Jézus minden mondatával az Atyától hallottakat akarja átadni tanítványainak. **Mélyen átélt tapasztalata alapján a szeretet megélését tartja az Atya legfontosabb üzenetének.** Elmélkedési szakaszunk nyitó és záró mondata egyaránt ezt hangsúlyozza. A többi állítás ezt magyarázza, méghozzá igen kemény, mondhatni szokatlanul parancsoló stílusban: úgy **kell** szeretnünk egymást, ahogyan Jézus szeretett bennünket, akár életünket is föláldozva, de nem szolgaként, tudatlanul, hanem az Atya igazságaiba barátként kiválasztva és beavatva, **munkálkodásra és gyümölcstermesre rendelve.** Mindezek feltételei annak, hogy mi is átéljük a Teremtő Atya lényegét, és ne tudjunk, ne akarjunk mást kérni Tőle, mint amit Ő adni képes: szeretetének Lelkét. Ez a Lélek tud bennünket megerősíteni, hogy legyőzzük magunkban a rosszat és a gyengeséget.

Mit teszek azért, hogy ne a világ hazugságai, hanem a szerető Isten Lelke erősödjék bennem? Gyümölcstermő az életem, vagy csak élőködője vagyok a környezetemnek?

Bajnokné Benyhe Judit, Budapest